

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Вільної первинної профспілки комунального закладу Львівської обласної ради „Львівський обласний протитуберкульозний диспансер“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини п'ятої статті 16 Основ законодавства України про охорону здоров'я

м. К и ї в
12 жовтня 2022 року
№ 130-3(II)/2022

Справа № 3-68/2022 (172/22)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання, доповідач),
Головатий Сергій Петрович,
Городовенко Віктор Валентинович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Вільної первинної профспілки комунального закладу Львівської обласної ради „Львівський обласний протитуберкульозний диспансер“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини п'ятої статті 16 Основ законодавства України про охорону здоров'я від 19 листопада 1992 року № 2801–XII (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Вільна первинна профспілка комунального закладу Львівської обласної ради „Львівський обласний протитуберкульозний диспансер“ (далі – Заявник) звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині третій статті 49 Конституції України (конституційність) окремих припис частини п'ятої статті 16 Основ законодавства України про охорону здоров'я від 19 листопада 1992 року № 2801–XII зі змінами (далі – Основи).

За частиною третьою статті 49 Конституції України держава створює умови для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування; у державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно; існуюча мережа таких закладів не може бути скорочена; держава сприяє розвитку лікувальних закладів усіх форм власності.

Згідно з частиною п'ятою статті 16 Основ „органи місцевого самоврядування здійснюють планування розвитку мережі закладів охорони здоров'я комунальної форми власності, приймають рішення про створення, припинення, реорганізацію чи перепрофілювання закладів охорони здоров'я з урахуванням затвердженого у встановленому порядку плану розвитку госпітального округу“.

Заявник стверджує, що слово „припинення“ в приписі частини п'ятої статті 16 Основ змінює зміст частини третьої статті 49 Конституції України і призводить до ліквідації юридичної особи та, як наслідок, „до зменшення кількості таких закладів“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

Заявник звернувся до Господарського суду міста Києва з позовом до Львівської обласної ради та Управління майном спільної власності Львівської обласної ради про скасування рішення Львівської обласної ради від 10 вересня

2019 року № 874, яким ухвалено припинення (ліквідовано) комунального закладу Львівської обласної ради Львівський обласний протитуберкульозний диспансер, приєднавши до комунального некомерційного підприємства Львівської обласної ради Львівський регіональний фтизіопульмонологічний клінічний лікувально-діагностичний центр, а також про зупинення дії наказу Управління майном спільної власності Львівської обласної ради від 3 березня 2020 року № 71-3.

Господарський суд міста Києва рішенням від 8 липня 2021 року, яке Північний апеляційний господарський суд постановою від 14 лютого 2022 року залишив без змін, відмовив у позові Заявнику.

Суд першої інстанції вважає, що „Львівською обласною радою було дотримано всіх вимог законодавства України, не перевищено наданих законом повноважень і прийнято законне рішення про реорганізацію фтизіатричної служби у Львівській області“.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду ухвалою від 6 червня 2022 року не прийняв до розгляду касаційну скаргу та повернув її Заявникові.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо

неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.2. Заявник порушує перед Конституційним Судом України питання щодо відповідності Конституції України окремого припису частини п'ятої статті 16 Основ та в конституційній скарзі цитує вказану норму, а саме: „органи місцевого самоврядування здійснюють планування розвитку мережі закладів охорони здоров'я комунальної форми власності, приймають рішення про створення, припинення, реорганізацію чи перепрофілювання закладів охорони здоров'я з урахуванням затвердженого у встановленому порядку плану розвитку госпітального округу“.

Північний апеляційний господарський суд у постанові від 14 лютого 2022 року застосував статтю 16 Основ у редакції, чинній на момент виникнення спору. Частина п'ята статті 16 Основ, окремий припис якої Заявник просить визнати неконституційним, доповнена на підставі Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо невідкладних заходів у сфері охорони здоров'я“ від 20 грудня 2019 року № 421–ІХ.

Тобто в остаточному судовому рішенні у справі Заявника чинна частина п'ята статті 16 Основ не застосована.

3.3. Заявник стверджує, що „порушено його право на справедливий неупереджений суд вчинений з дотриманням верховенства права, а саме правової визначеності, ясності і недвозначності правової норми“.

Конституційна скарга не містить тверджень із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав Заявника зазнало порушення внаслідок застосування оспорюваного припису Основ.

3.4. Конституційна скарга та додані до неї матеріали свідчать, що остаточним судовим рішенням у справі Заявника є постанова Північного апеляційного господарського суду від 14 лютого 2022 року. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного господарського суду ухвалою від 6 червня 2022 року касаційну скаргу не прийняв до розгляду та повернув її Заявникові.

Згідно із частиною другою статті 292 Господарського процесуального кодексу України „у разі якщо касаційна скарга оформлена з порушенням вимог, встановлених статтею 290 цього Кодексу, застосовуються положення статті 174 цього Кодексу, про що суддею постановляється відповідна ухвала“.

Частиною четвертою статті 174 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що „якщо позивач не усунув недоліки позовної заяви у строк, встановлений судом, заява вважається неподаною і повертається особі, що звернулася із позовною заявою“.

Отже, Заявник унаслідок бездіяльності щодо усунення недоліків касаційної скарги не вичерпав усі національні засоби юридичного захисту.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Вільної первинної профспілки комунального закладу Львівської обласної ради „Львівський обласний протитуберкульозний

диспансер“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини п'ятої статті 16 Основ законодавства України про охорону здоров'я від 19 листопада 1992 року № 2801–ХІІ зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**